



Invordering-actueel 2021, week 12

Samenstelling:

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
Corona	DNB-baas Klaas Knot: kabinet moet belasting ondernemers kwijtschelden Bedrijven kampen na de coronacrisis met zulke hoge schulden dat dit het economisch herstel bedreigt. Daarom ontkomt het komende kabinet er niet aan sommige ondernemers hun belastingschulden kwijt te schelden, vindt president Klaas Knot van De Nederlandsche Bank (DNB). Kwijtschelding van die belastingen kan de schatkist volgens Knot 'een paar miljard euro' gaan kosten. „Een derde van de bedrijven heeft gebruik gemaakt van een of meerdere steunregelingen”, zegt hij bij de presentatie van het jaarverslag tegen De Telegraaf. „Een deel van die bedrijven torst zó veel schulden met zich mee, dat straks al hun winsten daaraan opgaan. Dat is geen gezond perspectief. Daar moeten we iets aan gaan doen.”	Telegraaf.nl 2021-03-22 FD 2021-03-22
Algemeen	Burger en fiscus gebaat bij adequate controle Regels worden beter nageleefd als werkwijze Belastingdienst minder rigide is. Controleproces steunt daarom op de goede trouw. Dit vergroot ook de rechtsstatelijkheid van Belastingdienst. Hoeveel aandacht kan er nog worden besteed aan controle tijdens een massaal, op volle kracht draaiend aangifteproces? De ruim 12 miljoen ingediende aangiften kunnen immers niet stuk voor stuk door een controlerend ambtenaar worden bekeken. Aangifte- en aanslagregeling zijn nagenoeg volledig gedigitaliseerd. Wel werpt de computer op basis van ingebouwde selectieregels en beschikbare capaciteit ruim een half miljoen aangiften uit om handmatig te worden gecontroleerd. De uitwerpcriteria omvatten dik 850 selectieregels. Deze handmatige afdoening is de meest gevoelige fase in het aanslagregelend proces. Het vereist een empathische benadering die digitaal niet haalbaar is. Tegen de achtergrond van de parlementaire enquête over het functioneren van de Belastingdienst, naar aanleiding van de Toeslagenaffaire, zijn de ingebouwde selectieregels extra gevoelig. De gehanteerde criteria worden kritisch tegen het licht gehouden om factoren uit te filteren die als discriminerend of stigmatiserend kunnen worden ervaren. Tegelijkertijd zijn gerichte controle en deugdelijke detectiestrategieën nodig om de betrouwbaarheid van de aangiften op hoog niveau te houden. De bestuurlijke overtuiging is dat dit doorgaans beter lukt binnen een	FD 2021-02-23

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	persoonsgerichte en dienstbare uitvoering dan via rigide werkmethode waarin iedere belastingplichtige als een potentiële fraudeur wordt gezien.	
Fw 287a	Verzoek 287a FW van toeslaggedupeerde afgewezen. Ter zitting werd duidelijk dat verzoekster is aangemeld als slachtoffer van de toeslagenaffaire. In dit kader heeft zij mogelijk recht op schadevergoeding. Daarnaast kunnen andere schulden bij gemeentelijke instanties worden kwijtgescholden. De zitting is vervolgens aangehouden om verzoekster in de gelegenheid te stellen om aan te tonen op welke wijze schuldeisers profiteren van de eventuele kwijtschelding van de overige schulden en een eventuele schadevergoeding in het kader van de toeslagenaffaire. Op die moet duidelijk worden dat verzoekster het maximale aan haar schuldeisers heeft aangeboden en dat de gedwongen minnelijke regeling de schuldeisers meer zal opleveren dan het wettelijk traject (immers valt schadevergoeding op grond van artikel 195 FW in de boedel). Verzoekster, althans schuldhelpverlening, heeft de rechtbank vervolgens bericht dat zij nog niet weet of en op welke wijze schuldeisers daarvan zullen profiteren, nu daarover geen richtlijnen zijn opgesteld door de Kredietbank. Op grond van het bovenstaande kan de rechtbank niet vaststellen dat verzoekster het maximale aan haar schuldeisers heeft aangeboden. <i>Rechtbank Rotterdam 10-03-2021, FT EA 20/1644 - FT EA 20/1645</i>	ECLI:NL:RBROT:2021:2369
Fw 287a	Verzoek 287a FW van toeslaggedupeerde toegewezen Verzoek 287a FW verzoekster is aangemeld als slachtoffer van de toeslagenaffaire. In het kader van de toeslagenaffaire heeft zij mogelijk recht op schadevergoeding. Daarnaast kunnen andere schulden bij gemeentelijke instanties worden kwijtgescholden. Om te verzekeren dat verzoekster het maximale aan haar schuldeisers heeft aangeboden en dat de minnelijke regeling meer oplevert voor de schuldeisers dan het wettelijk traject (immers valt schadevergoeding op grond van artikel 195 FW in de boedel), hebben verzoekster en schuldhelpverlening verklaard dat eventuele schadevergoeding aan de schuldeisers ten goede zal komen. Verzoekster heeft beloofd dat zij daaraan zal meewerken. Nu het aangeboden akkoord een prognose-akkoord betreft profiteren schuldeisers van eventuele schadevergoeding en/of kwijtschelden van schulden. Op grond van het bovenstaande heeft de rechtbank geoordeeld dat verzoekster het maximale heeft aangeboden. <i>Rechtbank Rotterdam 15-02-2021, FT EA 20/1792 - FT EA 20/1793</i>	ECLI:NL:RBROT:2021:2368
	Afwijzing vordering als gevolg van homologatie akkoord WHOA. [] heeft op 29 december 2020 een akkoord aangeboden aan haar schuldeisers als bedoeld in artikel 370 lid 1 Fw, waarbij aan de concurrente schuldeisers is aangeboden om 16% van hun vordering betaald te krijgen tegen finale kwijting. Frontline is een van de concurrente schuldeisers en heeft, evenals enkele andere schuldeisers, geweigerd in te stemmen met het aangeboden akkoord. [] heeft vervolgens op grond van artikel 383 Fw bij deze rechtbank een verzoek ingediend tot homologatie van het akkoord. De rechtbank heeft bij vonnis van 19 februari 2021 het verzoek van [] toegewezen op grond van artikel 384 Fw (ECLI:NL:RBNHO:1398) en het aangeboden akkoord gehomologeerd. Op grond van artikel 386 Fw levert	ECLI:NL:RBNHO:2021:1996

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	het vonnis van homologatie ten behoeve van stemgerechtigde schuldeisers met niet door de schuldenaar betwiste vorderingen een voor tenuitvoerlegging vatbare titel op tegen de schuldenaar voor zover de schuldeisers op basis van het akkoord een vordering krijgen tot betaling van een geldsom. Vast staat dat Frontline stemgerechtigd was en dat [] de vordering van Frontline heeft erkend. Gezien artikel 386 Fw heeft Frontline op basis van het vonnis van homologatie van het aangeboden akkoord dan ook een voor tenuitvoerlegging vatbare titel verkregen jegens [] tot betaling van 16% van haar vordering tegen finale kwijting. In zoverre heeft Frontline als gevolg daarvan geen belang meer bij toewijzing van de onderhavige vordering. Voor zover Frontline nog beoogde in deze procedure een toewijzend vonnis te verkrijgen voor het meerdere boven de 16%, ontbreekt een grondslag voor toewijzing daarvan gezien de finale kwijting voor het restant van de vordering. De vordering zal dan ook worden afgewezen. <i>Rechtbank Noord-Holland 10-03-2021, 8714235 \ CV EXPL 20-6992</i>	
Awb 8:73 Awb 8:88 Awv 30g	Inspecteur moet schade vergoeden bij onjuiste verliesvaststellingsbeschikking Hof Arnhem-Leeuwarden oordeelt dat X bv recht heeft op een vergoeding van € 110.000 aan wettelijke rente over de periode 7 augustus 2010 - 30 mei 2017. Het hof overweegt daarbij dat het verlies van X bv in de verliesvaststellingsbeschikking van 7 augustus 2010 onjuist is vastgesteld. X bv heeft geprocedeerd over de vastgestelde verliesvaststellingsbeschikking voor het boekjaar 2006/2007. In zijn uitspraak van 30 mei 2017, nr. 16/00473 (V-N 2017/41.13) stelt Hof Arnhem-Leeuwarden de verliesvaststellingsbeschikking vast op € 1,5 mln. De inspecteur stelt vervolgens een verliesverrekeningsbeschikking vast, met dagtekening 9 september 2017, waarop € 536.000 wordt uitbetaald. Er wordt echter geen rente vergoed. Op het verzoek van X bv om rente te vergoeden, kent de inspecteur een vergoeding toe van € 2293. X bv is echter van mening dat zij recht heeft op een vergoeding van € 189.000 aan heffings- en invorderingsrente en € 12.281 aan wettelijke rente. Hof Arnhem-Leeuwarden oordeelt dat X bv recht heeft op een vergoeding van € 110.000 aan wettelijke rente over de periode van 7 augustus 2010 - 30 mei 2017. Het hof overweegt daarbij dat het verlies van X bv in de verliesvaststellingsbeschikking van 7 augustus 2010 onjuist is vastgesteld. Verder wijst het hof er op dat de inspecteur deze verliesvaststellingsbeschikking op 7 augustus 2010 op € 1,5 mln had moeten vaststellen. Als de inspecteur dat had gedaan, had X bv geen rentenadeel geleden. Met betrekking tot de vordering van vergoeding van rente over het bedrag van € 110.000 over de periode van 30 mei 2017 tot aan de dag van uiteindelijke betaling, verwijst het hof X bv naar de civiele rechter. <i>Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 09-03-2021, 19/00652 en 19/00653</i>	ECLI:NL:GHARL:2021:2185
	Wet bestuur en toezicht rechtspersonen Op 1 juli 2021 treedt de Wet bestuur en toezicht rechtspersonen in werking. Vooral bij verenigingen en	Kienhuishoving.nl

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	stichtingen heeft deze wet gevolgen. Hieronder worden de belangrijkste wijzigingen behandeld. <i>Wettelijke grondslag voor een toezichthoudend orgaan bij verenigingen en stichtingen</i> Er komt een uitdrukkelijke wettelijke grondslag in de wet voor een toezichthoudend orgaan bij stichtingen en verenigingen. In de praktijk kennen sommige verenigingen en stichtingen nu ook al een raad van toezicht of raad van commissarissen. Overigens kan ook sector specifieke wetgeving en/of een branchecode hieraan nadere eisen stellen. <i>Faillissementsaansprakelijkheid bestuurders en toezichthouders</i> Er komt een regeling voor aansprakelijkheid van bestuurders en commissarissen van verenigingen, stichtingen, coöperaties en onderlinge waarborgmaatschappijen in geval van faillissement wegens onbehoorlijke taakvervulling. In het geval van onbehoorlijke taakvervulling kunnen de bestuurders door de curator worden aangesproken voor hun onbehoorlijke taakvervulling. De wet kent hierbij een bewijsvermoeden: als bijvoorbeeld het bestuur de jaarrekening te laat heeft gedeponneerd, heeft het zijn taak onbehoorlijk vervuld en geldt het vermoeden dat dit een belangrijke oorzaak is van het faillissement. Let op, dit bewijsvermoeden zal alleen gelden ten aanzien van stichtingen of verenigingen die aan de heffing van vennootschapsbelasting zijn onderworpen, dan wel semipublieke instellingen die in sector specifieke regelgeving aan een variant jaarrekeningenplicht zijn onderworpen (zoals woningcorporaties, onderwijsinstellingen, zorginstellingen en pensioenfondsen). <i>Interne persoonlijke aansprakelijkheid toezichthouders</i> Tevens wordt de hoofdelijke aansprakelijkheid voor bestuurders op grond van artikel 2:9 BW uitgebreid naar toezichthouders van verenigingen en stichtingen. Dit betekent een verzwaring van het aansprakelijkheidsrisico voor toezichthouders van dergelijke rechtspersonen.	
Fw 287a	Ontvanger heeft terecht een minnelijk akkoord geweigerd De ontvanger heeft aangegeven dat belastingschuldige niet te goeder trouw is geweest bij het ontstaan van haar belastingschuld. Zij heeft erkend ten onrechte teruggaven OB te hebben geclaimd en dat er geen facturen aan dit verzoek ten grondslag lagen. Daarnaast heeft de ontvanger aangegeven dat betwijfeld moet worden of het gedane aanbod het hoogst haalbare is. Belastingenschuldige is volgens de KvK nog bestuurder is van een vijftal andere ondernemingen, waaronder één onderneming waarvan zij pas sinds eind 2020 bestuurder is. De rechtbank is van oordeel dat deze argumenten voldoende zijn om toepassing van het dwangakkoord af te wachten. <i>Rechtbank Zeeland-West-Brabant 16-03-2021,</i>	Uitspraak (nog) niet gepubliceerd
Corona Insolventie	Aantal faillissementen stijgt dit jaar met 44 procent Het aantal faillissementen in Nederland stijgt dit jaar met 44 procent. Dit voorspelt kredietverzekeraar Atradius in een vandaag verschenen rapport. Wereldwijd nemen de faillissementen in 2021 met gemiddeld 26 procent toe. Vooral Australië, Frankrijk en het VK worden geraakt. De stijging wordt veroorzaakt door de afbouw van	Faillissementsdossier.nl

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	steunpakketten en het heropenen van faillissementsprocedures. Nieuwe wet kan faillissementen in Nederland afremmen 'In Nederland ontstaat de stijging vooral door een vertraagde doorwerking van de coronacrisis,' zegt Theo Smid, econoom van Atradius Nederland. 'Een deel van de bedrijven die zich in 2020 met overheidssteun staande wist te houden zal dit jaar toch kopje onder gaan. Sinds 1 januari is in ons land wel een nieuwe faillissementswet van kracht die het herstructureren van bedrijven, buiten de reguliere faillissementsprocedures om, eenvoudiger maakt. We hopen dat ondernemingen die nu in zwaar weer verkeren hierdoor sneller een doorstart kunnen maken en dat dit de snelle groei van het aantal faillissementen zal afremmen.' <i>Atradius: eind aan laagtereclen van faillissementscijfers</i> Atradius voorziet dat er dit jaar een eind komt aan de paradox van een wereldwijde economische crisis die tot laagtereclen aan faillissementen leidt. Zelfs de landen die in 2020 het zwaarst door de crisis werden getroffen zagen het aantal faillissementen kelderen: Frankrijk noteerde veertig procent minder faillissementen, het Verenigd Koninkrijk 27 procent minder en Spanje 14 procent. Ook in Nederland was sprake van een daling (-17 procent) en dat in vergelijking met het toch al lage niveau van 2019. Alleen in Turkije groeide het aantal faillissementen vorig jaar (+14 procent), mede omdat de fiscale steun van Ankara beperkt bleef en de financieringscondities voor het bedrijfsleven in de loop van 2020 krappere werden.	
Corona	Nooit meer happy hour: elke dag gaan er dertig Britse pubs failliet Door de lockdowns zijn er in Groot-Brittannië al tweeduizend pubs failliet gegaan. Momenteel komen er dertig per dag bij. Volgens de British Beer and Pub Association gaat dit jaar driekwart van het totaal aantal pubs bankroet. Pubs gaan met bosjes tegelijk bankroet Wanneer u post-corona weer eens in Londen, Manchester of Belfast verzeild raakt, zal het stedelijk landschap veranderd zijn. Er zullen moderne, op waterstof rijdende dubbeldekkers door de straten zoeven, politieofficieren zullen zonder twijfel nog patrouilleren met de karakteristieke hoge helm op het hoofd maar toch zult u iets missen in de steden. The Swan, The Red Lion, Queens Head en Railway Tavern. Op zo ongeveer elke straathoek was wel een pub te vinden met een illustere naam op een schaarsverlicht uithangbord. Wás. Ze gaan momenteel met bosjes tegelijk failliet. <i>Omzet Britse pubs met ruim 75 procent gedaald</i> Een jaar geleden besloot het kabinet van Boris Johnson tot een lockdown die twaalf weken zou duren. Enkele intermezzo's in de zomer uitgezonderd werd het meer dan een jaar. Zoals het er nu naar uitziet, mag de horeca in Engeland op 12 april de terrassen openen. Uit een recent onderzoek van vakblad The Morning Advertiser blijkt dat de gevolgen van de maatregel dramatisch uitpakken voor de sector. Ruim de helft van de pubeigenaren heeft in 2020 de omzet met meer dan 75 procent zien inzakken. De British Beer and Pub Association voorziet dat dit jaar driekwart van de restaurants en pubs failliet gaat.	Faillissementsdossier.nl

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
Wsnp	Wet om van schulden af te komen te hardvochtig: "Menselijke maat moet terug" De wet die mensen met problematische schulden van die schulden af zou moeten helpen (de Wsnp) is 'te hardvochtig' en er is weinig aandacht voor de menselijke maat. Dat vindt Arre Zuurmond, de Amsterdamse ombudsman. AT5 deed de afgelopen weken onderzoek naar de praktijk in de schuldhelpverlening en sprak meerdere deskundigen en betrokkenen. "Als ik in de Tweede Kamer zat, zou ik de Wsnp helemaal opnieuw doorlichten." Sinds de toeslagenaffaire is er steeds meer aandacht voor te rigide wetgeving waarbij mensen die afhankelijk zijn van bijstand, toeslagen of andere sociale regelingen hard worden getroffen als er iets fout gaat. Een kleine overtreding kan soms dramatische gevolgen hebben. Als het aan de Amsterdamse ombudsman Arre Zuurmond ligt, wordt de Wet schuldsanering natuurlijke personen (Wsnp) aan dat rijtje toegevoegd. De wet is namelijk 'hardvochtig en rigide', stelt hij. En daar staat de ombudsman niet alleen in. Ook andere deskundigen vinden de wet 'te streng' en de uitvoering daarvan te strikt, zo blijkt uit gesprekken die AT5 de afgelopen tijd heeft gevoerd. "De toeslagenaffaire laat zien dat menselijke maat soms weg is. Ook de Wsnp is een product van zijn tijd, en reflectie daarop is enorm belangrijk", beaamt Don Ceder - net gekozen Tweede Kamerlid voor de ChristenUnie en als advocaat gespecialiseerd in het bijstaan van schuldenaren die in de Wsnp zijn geraakt	NH artikel
Algemeen	Beslagen w.o. beslag onder de Belastingdienst gehandhaafd Opheffen executoriaal derdenbeslag onder de Belastingdienst, last onder dwangsom, invorderingsbesluiten en aanmaningen, geen verjaring, opheffen executoriaal beslag op woning: eiseres niet-ontvankelijk want deelgenoten geen procespartij. Eiseres is samen met haar twee broers eigenaar van een woning. In het kader van uitgevaardigde last onder dwangsom heeft de gemeente zowel executoriaal (derden)beslag gelegd op de woning als onder de Belastingdienst ten laste van eiseres. Nu haar twee broers geen procespartij zijn, kan de voorzieningenrechter eiseres niet ontvangen in haar vordering tot opheffen van het beslag op de woning. Het derdenbeslag onder de Belastingdienst wordt niet opgeheven omdat niet is gebleken dat de invorderingsbevoegdheid van de gemeente is verjaard. Volgt afwijzing van de vordering. <i>Rechtbank Limburg 17-03-2021, C/03/287482 / KG ZA 21-24</i>	ECLI:NL:RBLIM:2021:2360
Corona	Veel ondernemers willen stoppen, maar kunnen dat niet door te hoge kosten In het kort • Bijna een vijfde van de winkeliers wil stoppen. • Maar de kosten die daaruit voortvloeien zijn veel te hoog. • Ondernemers die zo blijven doormodderen trekken de lus om hun nek steeds strakker aan. • Tien tot twintig procent van de winkeliers wil stoppen, maar kan dat niet vanwege de hoge kosten. Dat stelt Inretail, de branchevereniging van	FD 2021-03-26

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	dertienduizend non-food-winkels. Vooral de transitievergoeding voor personeel weerhoudt ze ervan om het bedrijf te staken. 'We spreken enorm veel ondernemers via onze coronahelpdesk en daar horen we deze geluiden', zegt directeur Jan Meerman van Inretail. 'Het is een feit dat veel ondernemers willen stoppen, maar er is zoveel coronaschade, dat de middelen ontbreken om de transitievergoeding te kunnen betalen.' Eenzame pijn Harde cijfers ontbreken, maar het percentage ondernemers dat eigenlijk wil stoppen, is in de horeca misschien nog hoger dan in de retail, zegt Hans Biesheuvel van ondernemersvereniging ONL. Ook in de evenementenbranche, cultuursector en bij reisbureaus spreekt hij ondernemers die het niet meer zien zitten.	
BW 2:19	Leren liquideren: drie manieren om een bv te ontbinden Aan alle mooie dingen komt een keer een einde. Ook bv's ontkomen daar niet aan. Dat is niet erg. Het staat misschien indrukwekkend om een héél oude bv te hebben, maar met het oog op risicobeheersing is het beter om voor nieuwe projecten een nieuwe bv op te richten. Of u gaat bijvoorbeeld herstructureren om de boel wat overzichtelijker te maken. In beide gevallen zult u mogelijk 'oude' bv's op moeten ruimen. Wat is de handigste manier om dat te doen? Bv's worden opgericht met de bedoeling dat ze voor altijd blijven bestaan. Dat is niet alleen de ambitie van de beginnende ondernemer, het staat zelfs in de wet. In artikel 2:17 van het Burgerlijk Wetboek is namelijk vastgelegd dat rechtspersonen worden opgericht voor onbepaalde tijd. Maar u kunt natuurlijk prima redenen hebben om toch maar af te zien van die 'onbepaalde tijd'. Een bv kan dan grofweg op twee manieren aan haar einde komen: door faillissement of door ontbinding. Als u de keuze hebt, zult u een faillissement willen vermijden. Een faillissement doet uw reputatie geen goed en het kost geld (voor de curator) en tijd. Bovendien loopt u het risico dat u als bestuurder aansprakelijk gesteld wordt voor (belasting)schulden die achterblijven na het faillissement. Zelfs als u al deze nadelen voor lief zou nemen, mag u soms niet eens het faillissement van uw eigen bv aanvragen. De curator die het faillissement gaat behandelen, moet namelijk wel reëel uitzicht hebben op een salaris uit de boedel. Als er alleen maar schulden in uw bv zitten en nul bezittingen, valt er voor de curator niets te halen. 'Pech voor de curator', denkt u misschien, maar het is pech voor de bestuurder. De rechter zal het faillissement in zo'n geval namelijk terugdraaien en de bestuurder veroordelen om het salaris van de curator te betalen. De bestuurder moet de bv vervolgens zelf opruimen, door middel van ontbinding.	Balans 2021-0065
Rv 477a BW 6:162	Verklaring BOD niet betwist; ruimte voor OD o.g.v. onjuiste verklaring Deze zaak handelt over de vraag of de beslaglegger (hierna: geïntimeerde) de derde-beslagene (hierna: appellante) op grond van onrechtmatige daad kan aanspreken omdat zij meent dat appellante (tot twee keer toe) een onjuiste	RBP 2021/28

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	verklaring heeft afgelegd in het daartoe bedoelde formulier 'Verklaring derdenbeslag'. Geïntimeerde heeft een affectieve relatie gehad met een persoon die in de procedure 'A' wordt genoemd. A is bij vonnis van de voorzieningenrechter van de Rechtbank Midden Nederland, locatie Lelystad, op 27 juli 2016 veroordeeld om de in dat vonnis opgenomen omgangsregeling met de minderjarige kinderen van hem en geïntimeerde na te komen, op straffe van verbeurte van een dwangsom. Volgens geïntimeerde is A de omgangsregeling niet nagekomen, waardoor hij een bedrag van € 5.000,00 aan dwangsommen heeft verbeurd. In verband met de incasso van de verbeurde dwangsommen heeft geïntimeerde ten laste van A derdenbeslag onder appellante laten leggen. Aanleiding daarvoor was dat appellante sinds 15 augustus 2016 de snoepwinkel drijft die A in het verleden heeft gedreven. Dat blijkt uit het handelsregister van de Kamer van Koophandel. Volgens dit handelsregister staat A als gevolmachtigde van die eenmanszaak vermeld. Appellante heeft op het formulier 'Verklaring derdenbeslag' verklaard dat tussen haar en A geen enkele rechtsverhouding bestaat of heeft bestaan uit hoofde waarvan A op het tijdstip van het beslag nog iets van appellante te vorderen had, op dat moment te vorderen heeft of nog te vorderen kan krijgen. Geïntimeerde heeft daarna opnieuw executoriaal derdenbeslag onder appellante laten leggen. Appellante heeft op het formulier 'Verklaring derdenbeslag' hetzelfde verklaard als in het voorgaande formulier. Vervolgens heeft geïntimeerde ten laste van appellante conservatoir beslag gelegd op een aan haar toebehorende onroerende zaak. In de onderhavige procedure heeft geïntimeerde haar eis tegen appellante ingesteld (de zgn. 'eis in hoofdzaak' ex art. 700 lid 3 Rv). De kantonrechter heeft de vordering voor een deel toegewezen en appellante tevens veroordeeld tot betaling van de beslagkosten en proceskosten (inclusief nasalaris). Tegen deze beslissing komt appellante in hoger beroep op. Hof: Het hof heeft vooropgesteld dat geïntimeerde naar aanleiding van de door appellante afgelegde (buitengerechtelijke) verklaringen geen gebruik heeft gemaakt van haar bevoegdheid om ex art. 477a lid 2 Rv deze verklaringen te betwisten dan wel aanvullingen daarvan te eisen, binnen twee maanden na de betreffende verklaringen. Daarmee is volgens het hof op grond van diezelfde bepaling de bevoegdheid om dat te doen voor geïntimeerde vervallen en moeten de beide verklaringen daarom in beginsel als juist worden aangemerkt (r.o. 3.5.). Volgens het hof is in het onderhavige geval aldus in beginsel geen plaats meer voor het oordeel dat appellante als derde-beslagene bij het afleggen van de verklaringen onrechtmatig heeft gehandeld (enkel) omdat deze een onjuiste verklaring heeft afgelegd. Volgens het hof zou dit anders liggen als uit feiten en omstandigheden die de beslaglegger voor ommekomst van de in art. 477a lid 2 Rv bedoelde tweemaandentermijn niet kende en niet behoorde te kennen, blijkt dat de afgelegde verklaring berustte op bedrog of op stukken die vals waren, of als de beslaglegger na ommekomst van die termijn stukken van beslissende aard in handen krijgt die door toedoen van de derde-beslagene	

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	waren achtergehouden (r.o. 3.6.). Nu geïntimeerde (enkel) heeft gesteld dat appellante onjuiste verklaringen heeft afgelegd, is dit volgens het hof onvoldoende om te kunnen concluderen dat appellante onrechtmatig jegens haar heeft gehandeld. Daarom is volgens het hof geen plaats voor toewijzing van de vordering. <i>Hof Amsterdam 07-07-2020, ECLI:NL:GHAMS:2020:1979</i>	
Awb 8:42	De (in)completeheid van het procesdossier Helaas is de volledigheid van het dossier een terugkerend twistpunt in fiscale procedures. Reden hiervoor is dat vrijwel nooit alle zaakstukken in het procesdossier zitten. Dat is niet eens altijd te wijten aan het bestuursorgaan. Diens verplichting om de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de bestuursrechter te zenden, ziet immers niet (per definitie) op alle zaakstukken: de stukken die voor de zaak relevant (kunnen) zijn. Het risico op een incompleet procesdossier is daarmee een gegeven. Recentelijk heeft de Hoge Raad uitspraak gedaan in drie fiscale procedures waarin de omvang van het dossier centraal stond. Deze arresten¹ van dezelfde datum vormen voorlopig het sluitstuk van de jurisprudentie betreffende de 'op de zaak betrekking hebbende stukken'. Hierin onderstreept de Hoge Raad het belang van een volledig dossier: een stap in de goede richting. Feitenrechters hebben er een ambtshalve verplichting bij gekregen: zij moeten toezien op de naleving van art. 8:42 lid 1 Awb. Daarnaast moet de feitenrechter onder bepaalde omstandigheden op verzoek onderzoek doen naar het bestaan van zaakstukken. Belanghebbenden moeten op deze verplichtingen inspelen en kunnen daarvan profiteren.	TFB 2021/2-10
	Limieten voor processtukken in hoger beroep: wat valt er te schrappen? Met ingang van 1 april 2021 bevatten de landelijke procesreglementen voor civiele dagvaardingszaken en voor verzoekschriftprocedures in handels- en insolventiezaken bij de gerechtshoven limieten voor het aantal pagina's van processtukken. De memorie van grieven en de memorie van antwoord in dagvaardingszaken mogen dan niet meer dan 25 pagina's beslaan. Ditzelfde geldt voor het beroepschrift en het verweerschrift in verzoekschriftprocedures. Voor andere processtukken in hoger beroep geldt vanaf 1 april 2021 een maximumomvang van 15 pagina's. In december 2020 heeft de Raad voor de rechtspraak de wijzigingen van de procesreglementen aangekondigd. De verontwaardiging in de advocatuur was natuurlijk groot. Menig advocaat sprak van betutteling en stelde dat deze paginabeperking niet in overeenstemming is met het recht. In deze bijdrage benaderen wij de kwestie vanuit een andere invalshoek. In dit artikel gaan wij in op de vraag hoe de advocatuur – met het appelprocesrecht in het achterhoofd – in praktische zin kan omgaan met het aanstaande paginaplafond (par. 4). Kort en goed: hoe schrijf je een processtuk van minder dan 25 pagina's zonder concessies te doen op juridisch-inhoudelijk vlak? Voor het geval dat niet lukt, anticiperen wij op de (toepassing van de) mogelijkheid om het hof te vragen om toestemming om een processtuk van een grotere omvang in te dienen (par. 5) en op de gevolgen van een overschrijding van de maximumomvang. Ook wij ontkomen echter niet aan het maken van enkele opmerkingen over de	TVVP 2021/2

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	aanleiding van de invoering van de maximumomvang (par. 2) en over de risico's van (te) lange processtukken (par. 3). Over de aanleiding voor de invoering van een limiet voor de omvang van processtukken meldt de Raad voor de rechtspraak het volgende: 'De limieten worden ingevoerd om de omvang van procesdossiers beheersbaar te houden. Door steeds grotere processtukken neemt de behandeltijd per zaak toe, wat leidt tot druk op doorlooptijden. Verder hebben te lange processtukken ongewenste gevolgen voor partijen, raadsheer én advocaat. De raadsheer en advocaat van de wederpartij zijn te veel tijd kwijt met het lezen en doorgronden van een te lang processtuk. Het risico bestaat dat het gerechtshof belangrijke details over het hoofd ziet of de stukken anders uitlegt dan partijen. Het beginsel van hoor en wederhoor komt onder druk als de wederpartij het zich financieel niet kan veroorloven om haar advocaat extra tijd te laten besteden aan de reactie op een te lang processtuk. Kernachtige processtukken zijn daarom in het belang van een tijdige, zorgvuldige rechtspraak en van allen die daarbij betrokken zijn.' De Raad voor de rechtspraak heeft kennelijk geconstateerd dat processtukken steeds langer worden. Een overtuigende, objectieve en cijfermatige onderbouwing van dit onderbuikgevoel (dat ook bij De Vries en Boonekamp bestaat) ontbreekt echter. Barkhuysen wees er in NJB recent op dat er ook geen duidelijke oorzakenanalyse ten grondslag ligt aan de maatregel. Hij pleit ervoor die alsnog uit te voeren voordat tot ingrijpende maatregelen wordt overgegaan. Hij vraagt zich ook af of de stukken langer zijn geworden omdat het recht en de samenleving complexer zijn geworden of dat lange processtukken worden ingegeven door de angst voor aansprakelijkheid dan wel een commercieel belang. Vranken voerde eerder al zo'n analyse uit voor de toenemende omvang van processtukken in cassatie. Hij kwam in 2018 tot de conclusie dat er niet één duidelijke oorzaak voor de toename is aan te wijzen, maar dat er diverse en deels diffuse oorzaken in het spel zijn. De kans is groot dat dit ook geldt voor de oorzaken van de uitdijende processtukken in hoger beroep.	
BVV	Wet vereenvoudiging beslagvrije voet: schuivende panelen De overheid voert gefaseerd de herziening van het beslag- en executierecht in. Deze wijzigingen moeten onder meer voorkomen dat mensen met schulden onder het bestaansminimum terechtkomen. Na de wetswijzigingen met betrekking tot beslagverboden bij roerende zaken is op 1 januari 2021 de tweede fase in werking getreden: de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet. In deze bijdrage geef ik een toelichting op de belangrijkste wijzigingen. De oude wetgeving beslagvrije voet en de belangrijkste knelpunten In de oude situatie was de deurwaarder voor het vaststellen van de beslagvrije voet grotendeels afhankelijk van de schuldenaar. De schuldenaar moest de deurwaarder actief voorzien van zijn actuele inkomsten en uitgaven, waarna de deurwaarder de beslagvrije voet kon vaststellen. Uit onderzoek van de Nationale ombudsman bleek echter dat de berekening van de beslagvrije voet te ingewikkeld was voor	TVVP 2021/2

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	de schuldenaar. In een ander onderzoek, dat van de LOSR/MOgroep, werd op basis van een onderzoek in de gemeente Arnhem geconstateerd dat in 75% van de gevallen de beslagvrije voet te laag werd vastgesteld. Sinds het einde van de twintigste eeuw is het aantal inkomstenbronnen van een gemiddeld gezin toegenomen. In het verleden was er vaak sprake van een enkele en duidelijk identificeerbare periodieke inkomstenbron. Tegenwoordig kunnen vaak meerdere periodieke inkomens worden uitgewonnen ter voldoening van de openstaande vordering. Als een schuldeiser niet bekend is met een ander beslag of een verrekening op een geheel ander inkomensbestanddeel van de schuldenaar, dan wordt een onjuiste (te lage) beslagvrije voet vastgesteld.	
Kwijting	Kwijting: kwitantie of kwijtschelding? De 'finale kwijting' is een veelgebruikte woordcombinatie in (schikkings)onderhandelingen en overeenkomsten. Daarmee wordt dikwijls bedoeld dat een partij haar wederpartij bevrijdt van een schuld (of een pretentie). Dat is echter niet telkens duidelijk, omdat de taalkundige betekenis van het begrip kwijting tamelijk ambigu is. Indien partijen de intentie hebben een vordering of een geschil definitief te laten rusten, doen zij er daarom goed aan in hun overeenkomst andere of aanvullende bewoordingen te gebruiken. Het begrip 'kwijting' kent in het taalgebruik van de rechtspraak diverse betekenissen, die verschillende juridische leerstukken behelzen. Voor zover binnen de reikwijdte van dit artikel relevant is, kan kwijting zien op: de kwitantie (art. 6:48 en 6:49 Burgerlijk Wetboek (BW)), het voldoen van een vordering, afstand van recht (art. 6:160 BW) en de beëindiging van een onzekerheid of geschil in een vaststellingsovereenkomst (art. 7:900 BW) (par. 2). De inhoud en rechtsgevolgen van deze rechtsfiguren zijn telkens verschillend. Deze diversiteit aan betekenissen maakt 'kwijting' een ongelukkige term voor het opstellen van documenten – zoals kwitanties en vaststellingsovereenkomsten – waarin partijen juist beogen duidelijkheid te creëren en een kwestie definitief af te wikkelen (par. 3). Desondanks blijft kwijting een veelgebruikte term. En ofschoon de Hoge Raad in zijn rechtspraak taalkundig als vertrekpunt aanknoopt bij het leerstuk van de kwitantie, wordt de term kwijting in de praktijk met regelmaat gebruikt ter aanduiding van rechtshandelingen als afstand van recht en de vaststellingsovereenkomst. Zeker in combinatie met woorden zoals 'algeheel' en 'finaal' heeft men in onze ervaring over het algemeen een andere betekenis voor ogen dan de verklaring dat een schuld is voldaan (par. 4). Natuurlijk is de Haviltex-norm in sommige opzichten vergevingsgezind – de uiteindelijke uitleg van het beding waarin de 'kwijting' is neergelegd, hangt af van alle omstandigheden van het geval – maar beter is het een minder ambigu woordkeuze te gebruiken. Daarom bespreken wij in deze bijdrage diverse praktische aandachtspunten voor het taalgebruik bij het opstellen van contracten in de context van 'kwijtingen' (in ieder van de voornoemde betekenissen) (par. 5).	TVVP 2021-2

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
Fw 3 Fw 3a	Kan een schuldenaar die failliet is verklaard, in de verzetprocedure alsnog op de voet van art. 3 Fw om toelating tot de schuldsaneringsregeling verzoeken? De art. 3 en 3a Fw strekken ertoe dat zoveel mogelijk wordt tegengegaan dat een natuurlijke persoon failliet. Indien mogelijk dient voorrang te worden gegeven aan (de behandeling van een verzoek tot) de toepassing van de schuldsaneringsregeling boven (de behandeling van een verzoek tot) het faillissement van een natuurlijke persoon.³ Gelet op deze strekking heeft de Hoge Raad geoordeeld dat de in art. 3 lid 1 Fw genoemde termijn van veertien dagen geen fatale termijn is. De natuurlijke persoon ten aanzien van wie de faillietverklaring is verzocht, kan een verzoek tot toepassing van de schuldsaneringsregeling indienen zolang de behandeling van het faillissementsverzoek nog niet is gesloten. Daarbij heeft de Hoge Raad geoordeeld dat dit ook nog mogelijk is indien het faillissementsverzoek, nadat het door de rechtbank is afgewezen, in hoger beroep wordt behandeld. Is evenwel eenmaal het faillissement uitgesproken, dan kan de schuldenaar – ook indien hij hoger beroep heeft ingesteld tegen het vonnis tot faillietverklaring – slechts binnen de in art. 15b Fw vermelde grenzen om toepassing van de schuldsaneringsregeling verzoeken.⁴ De schuldenaar die in staat van faillissement is verklaard terwijl hij op de aanvraag tot faillietverklaring niet is gehoord, heeft op grond van art. 8 lid 2 Fw recht van verzet. Door het instellen van het rechtsmiddel van verzet wordt de instantie heropend en op tegenspraak in dezelfde instantie voortgezet. Het verzet biedt de verweerder die niet was verschenen en daardoor zijn belangen bij de rechter niet heeft verdedigd, daartoe alsnog de gelegenheid. Het past dat de schuldenaar die in verzet komt van het vonnis waarbij hij failliet is verklaard, in de verzetprocedure alsnog op de voet van art. 3 Fw om toelating tot de schuldsaneringsregeling kan verzoeken. Dit strookt ook met het uitgangspunt dat het faillissement van een natuurlijke persoon zoveel mogelijk moet worden tegengegaan. Het vorenstaande brengt mee dat indien eenmaal het faillissement is uitgesproken, de schuldenaar slechts binnen de in art. 15b Fw vermelde grenzen om toepassing van de schuldsaneringsregeling kan verzoeken, niet geldt in de verzetprocedure. In het oordeel van het hof ligt besloten dat het verzoek van [de Schuldenaar] om toelating tot de schuldsaneringsregeling niet in de verzetprocedure kon worden gedaan. Gelet op hetgeen hiervoor in 3.2.4 is overwogen, getuigt dat oordeel van een onjuiste rechtsopvatting. De daartegen gerichte klacht slaagt. <i>Hoge Raad 26-03-2021, 20/02264</i>	ECLI:NL:HR:2021:460
Iw 34	Ontvanger zat niet stil: aansprakelijkstelling inleners gehandhaafd X en zijn ex-partner mevrouw Y waren tot 1 januari 2015 vennoot in een vof, die in 2013 en 2014 bij BV A personeel had ingeleend. BV A liet naheffingsaanslagen loonbelasting en BTW onbetaald. In eerste instantie stelde de ontvanger de vof aansprakelijk voor een bedrag van € 51.996, maar toen bleek dat de vof niet meer bestond, stelde hij op 28 mei 2018 X en mevrouw Y als toenmalig vennoten van de vof	ECLI:NL:GHARL:2021:2553

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	aansprakelijk. Rechtbank Gelderland besliste dat X en mevrouw Y niet aansprakelijk konden worden gesteld voor de belastingschulden die waren ontstaan na augustus 2014, omdat de ontvanger al sinds maart 2014 wist dat BV A nog steeds niet aan haar verplichtingen voldeed, maar vanaf eind zomer 2014 geen actie meer had ondernomen. Gelet op de belangen van de inleners, waarvoor een risicoaansprakelijkheid gold, had de ontvanger volgens de Rechtbank hierdoor onvoldoende zorgvuldig gehandeld. De Rechtbank verminderde de aansprakelijkheid van X en mevrouw Y tot € 36.623. De ontvanger ging met succes in hoger beroep. Hof Arnhem-Leeuwarden besliste dat de ontvanger niet kon worden verweten onzorgvuldig te hebben gehandeld gelet op de belangen van de diverse inleners. Zodra druk werd gezet op BV A kwamen daadwerkelijk betalingen binnen. De lopende verplichtingen waren wat betreft de loonheffingen voldaan over juli en augustus 2014 en wat de betreft de BTW over juli 2014, terwijl de over augustus 2014 verschuldigd geworden BTW door verrekening voor meer dan de helft was betaald. Daarnaast werden geen "Verklaringen betalingsgedrag" meer afgegeven. In zoverre was volgens het Hof geen sprake van een situatie waarin de ontvanger kon worden verweten dat hij had stilgezeten terwijl hij wist dat BV A de verschuldigde belastingen nog steeds niet betaalde. X en mevrouw Y waren terecht en tot het juiste bedrag aansprakelijk gesteld. Het Hof verklaarde het hoger beroep van de ontvanger gegrond. <i>Hof Arnhem/Leeuwarden 16 maart 2021 20/00430</i>	
Iw 34	Ontvanger heeft inlener terecht aansprakelijk gesteld De rechtbank oordeelt allereerst dat dat er sprake is van inlening. Vervolgens oordeelt de recht bank dat van disculpatie geen sprake is. De rechtbank gaat niet mee in de stelling dat de aansprakelijkstelling verminderd moet worden omdat de ontvanger uitstel van betaling heeft verleend zonder zekerheidsstelling door belastingschuldige. <i>Rechtbank Gelderland 22-03-2021, AWB 19/730</i>	<u>Uitspraak (nog) niet gepubliceerd</u>